

ת"פ 27295/12/17 - מדינת ישראל נגד דניאל אברהם בוזגלו

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 27295-12-17 מדינת ישראל נ' בוזגלו

בפני כבוד השופט עמית מיכלס
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל אברהם בוזגלו

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם: עו"ד שי גבאי

גזר דין

רקע ועובדות

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של יבוא סם מסוכן, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים).
2. על פי המתואר בכתב האישום, הנאשם הגיע בטיסה מצרפת לישראל, כשהוא מייבא בכבודתו חמש חבילות המכילות סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל 492.02 גרם, המוסלקות בתוך חמש חבילות של עוגיות.
3. בהתאם להסכמת הצדדים הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן. בין הצדדים לא התגבשה הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם, הוגשו חמישה תסקירים לעונש, המלמדים על כברת הדרך השיקומית אותה עבר הנאשם למן תחילת ההליך המשפטי ועד היום.

מהתסקיר הראשון, מיום 16.6.2018 עולה שהנאשם, כבן 19, עלה ארצה בשנת 2008. הנאשם החל להשתמש בסמים בהיותו נער, על רקע קשיים חברתיים, והוא לא שירת בצבא בין היתר על רקע שימוש בסמים. עם זאת הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם ביטא חשדנות כלפי שירות המבחן והתאמץ להציג את עצמו באופן חיובי. בפני שירות המבחן טען הנאשם כי במהלך חופשות הקיץ בשנים 2014 ו-2015, קיבל שכר עבור מכירת סמים ופעולותיו בוצעו על רקע רצונו להשיג עצמאות כלכלית וכסף לצריכת סמים עבורו, כל זאת מבלי ששקל את השלכות מעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הציג עמדה ביקורתית ביחס לגורמים ממשלתיים וביטא קושי ליתן אמון בגורמים ממסדיים. עוד התרשם שירות המבחן מכך שהנאשם הצליח להכיר באופן ראשוני בחומרת מעשיו, באמצעות הטיפול בהתמכרויות, בו השתלב לאחר מעצרו. שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם תחת צו מבחן ולהטיל עליו ענישה קונקרטיה בדמות עבודות שירות.

מהתסקיר השני, מיום 26.6.2018 עולה שהנאשם המשיך בהליך הטיפול, אולם הפעם הובהר שככל שיוטל עליו עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, הוא לא יוכל להמשיך את הטיפול ביחידה להתמכרויות בנתניה - "בית חוסן", המתקיים בשעות הבוקר. לפיכך, הוצע לנאשם כי ביצוע עבודות השירות יידחו עד לסיום הטיפול, אולם הנאשם סירב לכך וביקש לסיים את ההליך המשפטי בהקדם. באותה עת ביטא הנאשם אמביוולנטיות ביחס ליכולתו לבצע עבודות של"צ בהיקף רחב, במקביל לטיפול בבית "חוסן", על רקע רצונו להתפתח בתחום הלימודי והמקצועי.

מהתסקיר השלישי, מיום 3.10.2018 עולה שבמהלך תקופת הדחייה המשיך הנאשם להגיע בקביעות לטיפול הפרטני והקבוצתי בו השתלב, ואף שמר על ניקיון מסמים. לצד זאת צוין שבחודש אוגוסט 2018 התנהל הנאשם בחוסר יציבות בטיפול, עובדה שהובילה להשעייתו מהטיפול, והוא הביע חוסר עניין לשוב ולהשתלב בו. שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו בשל להתבוננות מעמיקה בעמדותיו הנוקשות ובדפוסי התנהגותו השוליים, וכי הוא נעדר כוחות לעריכת שינוי ממשי בהם. לאור זאת, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, כאשר לצד זאת צוין שמאסר בפועל עלול להביא להתדרדרותו ולפגיעה בהליך השיקומי בו החל.

מהתסקיר הרביעי, מיום 4.12.2018 עולה שהחל מחודש אוקטובר 2018, המשיך הנאשם להגיע לטיפול פרטני באופן סדיר, ובדיקות השתן שמסר פעמיים בשבוע העידו על ניקיון מסם. עוד דווח על שינוי חיובי בהתנהגותו, על שיתוף פעולה מצדו, ועל תובנות ראשוניות בנוגע להתנהלותו הבעייתית, כמו גם שביעות רצון מחזרתו למסגרת הטיפול.

מהתסקיר החמישי, מיום 8.4.2019 עולה שהנאשם התמיד בהליך הטיפולי הפרטני והקבוצתי. דגימות השתן שמסר באופן קבוע העידו על ניקיון מסמים, והוא ביטא רצון ומחויבות "גדולה מבעבר" להצלחת הטיפול. שירות המבחן המליץ לבכר את הגישה השיקומית עבור הנאשם, ולהשית עליו עונש של עבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן. בתוך כך צוין שירות המבחן שענישה בדרך של מאסר בפועל תגרום לנסיגה במצבו ותפגע בהתקדמות שהשיג בחודשים האחרונים במסגרת הטיפול.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

5. חוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוגשה ביום 27.6.19, מצאה את הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

6. ב"כ המאשימה עמד על כך שכמות הסם שנתפסה בכבודתו של הנאשם מהווה פגיעה משמעותית בערך השמירה על בריאות הציבור. הסם היה מחולק ומוסלק בתוך אריזות של גרנולה, מה שמצביע על תכום ויעילות. ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם עונש הולם בין מספר חודשי עבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל. לזכות הנאשם ציין את עברו הפלילי הנקי ואת הודאתו. בעניין התסקירים, טען ב"כ המאשימה שמדובר במראית עין ואין לתת אמון בהתנהגותו של הנאשם. משכך, עתר להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה, בפועל ועל תנאי.

7. מנגד ציין ב"כ הנאשם את גילו הצעיר של הנאשם, וטען כי תקופה של 9 חודשי עבודות שירות צריכה להישמר למקרים קשים יותר. עוד התייחס לתסקירי שירות המבחן, לטיפול שהנאשם עשה ולשינוי שחל בו, ובפרט לעובדה שבמשך תקופה של כשנה ומחצה, שומר הנאשם על ניקיון מסמים, זאת בזכות ההליך הטיפולי בו החל מיד לאחר מעצרו. ב"כ הנאשם הדגיש את המלצת שירות המבחן שלא לגזור על הנאשם מאסר בפועל, זאת מחשש לפגיעה בתהליך הטיפולי. ב"כ הנאשם ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ברף הנמוך של 4 חודשים. עוד עתר ב"כ הנאשם להימנע מפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בהתחשב בגילו הצעיר או למצער, להטילו לתקופה מינימלית, וכן להתחשב בקנס שיוטל עליו.

8. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה. לדבריו, הוא עבר שינוי משמעותי מרגע שחרורו ממעצר, התמיד בהליך השיקומי וביקש לעלות על דרך הישר.

דיון - קביעת מתחם הענישה

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012, לשם קביעת עונשו של נאשם על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה בענישה, הוא עיקרון ההלימה. משמעות עיקרון זה היא קביעת יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

10. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה, על בית המשפט להתחשב בשלושה גורמים: האחד - הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם; השני - נסיבות הקשורות לביצוע העבירה; השלישי - מדיניות הענישה הנוהגת.

11. הערכים החברתיים עליהם נועדה פקודתהסמים המסוכנים להגן הם הגנה על הציבור ושמירה על בריאותו הפיזית והנפשית כתוצאה מנזקי השימוש בסמים מסוכנים והשפעתם הממכרת וההרסנית. בתוך כך הוכרה בפסיקה גם ההשפעה העקיפה הנגרמת כתוצאה משימוש בסמים, ובכלל זה ביצוע עבירות פליליות לצורך השגת הסם, וכפועל יוצא מכך הצורך להגן על ביטחוננו האישי של הציבור ועל רכושו. בעניין זה קבע בית המשפט העליון [ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה, [פורסם בנבו] פסקה 4 (4.4.2012) (להלן: עניין יונה)]:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים -

עמוד 3

**כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים
בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה."**

באותה החלטה עמד בית המשפט העליון על הצורך להחמיר בענישת עברייני הסמים:

**"למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה.
אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי איכפת החוק, שתפקידם
לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב
במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים."**

12. עוד נקבע שלעונשים חמורים צפויים גם אותם אנשים המהווים חוליות בשרשרת הפצת הסם בהיותם, על פי רוב, חלק משמעותי בלעדיו-אין בעסקאות הסמים. בעניין זה ראו למשל ע"פ 2000/06 מדינת ישראל נגד ויצמן, פסקה 5 (20.7.2006):

**"... המאבק בנגע הסמים מחייב כי ההתייחסות לכל החוליות בשרשרת המסתיימת
בהגעת הסם לציבור תהא מחמירה ועל כל מי שמהווה חוליה מחוליות השרשרת
לדעת כי הוא נוטל על עצמו את הסיכון שבנשיאה בעונש המשקף את חומרת
העבירות שביצעו ואשר משקף את הנזק שבמעשיהם לחברה."**

13. על השיקולים שצריכים להנחות את בית המשפט בעת מתן גזר הדין בעבירות של סחר בסמים, על נגזרותיהן, עמד בית המשפט העליון בע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פסקה 7 (9.2.2004):

**"מלחמת חורמה כונתה המלחמה בסוחרי הסמים, מלחמה ללא פשרות, והיא
כמלחמת ישראל בעמלק... כך למשל מורה ההלכה כי בקביעת עונשם של עברייני
סמים יש להתחשב, בעיקר, בחומרת העבירה ובצורכי ההרתעה... בייחוד נכונים
הדברים במקום שהמדובר הוא בייבוא כמות משמעותית של סם העשויה לשמש
להכנתן של מנות-סם רבות... כן קבעה ההלכה כי בעבירות סמים נסוגים השיקולים
האישיים של העברייין מפני שיקולי הנזק הקשה שהשימוש בסם מביא על המשתמשים בו...
חומרה, חומרה, חומרה - זו חייבת שתהא דרכו של בית-המשפט" (ההדגשות אינן במקור -
ע.מ).**

14. אחת מחוליות הפצת הסם הם יבואני הסמים מהארצות השונות לישראל. על החומרה הרבה בה רואה המחוקק את מעשיהם של היבואנים ניתן ללמוד מעונש המאסר המרבי של 20 שנים שנקבע בחוק לצד עבירת הייבוא, שהינו עונש הזהה בחומרתו לעונש שנקבע לעבירת הסחר. על הצורך לנקוט כלפי יבואני הסמים בענישה משמעותית עקב תרומתם המרכזית לשרשרת הפצת הסם עמד בית המשפט העליון בע"פ 7044/11 עבד נ' מדינת ישראל, פסקאות 8 ו-9 (17.6.2012):

**"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי על המעורבים בשרשרת
הפצה הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי**

המערערים שמשו כבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... מכאן עולה שמאבק בתופעת ההסתננות וייבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאיין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים."

ובע"פ 5741/11 סואכרה נ' מדינת ישראל (20.1.2013):

"יש לזכור כי עבירות הסמים שלא לשימוש עצמי, לרבות ייבוא, מכוערות הן ביותר דומות לשילוח אש בשדה קוצים... לצערנו הנגע מגיע לכל פינה בחברה... בצע הסם חוצה גבולות ולא מדובר רק בעבריינות פנימית." (ההדגשה אינה במקור - ע.מ).

15. למרבה הצער, ייבוא חשיש מצרפת לישראל, על פי רוב בכמויות לא מבוטלות של מספר קילוגרמים, והעברת הסם דרך נמל התעופה בן גוריון, הפך לתופעה רווחת. כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון, על בית המשפט ליטול חלק במאבק המתנהל בהפצת הסמים, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות מסוג זה, במטרה לאיין את כדאיות ביצוע עסקאות הסמים, ובמקרה זה ייבוא הסמים. אין ספק שבענישה מקלה, יש כדי החליש את הצורך להרתיע את יבואני הסמים בכלל, ואת יבואני החשיש מצרפת בפרט, והיא אינה משרתת את המאבק בתופעה עבריינית זו.

בעניין זה יפים דברי השופט (כתוארה אז) א. חיות בע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש (16.5.2006):

"האינטרס הציבורי והצורך החברתי לעשות למגור או למצער לצמצום משמעותי של נגע הסמים, מחייבים אותנו בעת גזירת הדין להעמיד במרכז את שיקולי ההרתעה והגמול ואילו השיקולים האינדיבידואלים נושאים בעניינים כאלה משקל משני בלבד."

16. הנאשם ייבא לארץ סם מסוכן מסוג חשיש. לסוג סם זה התייחס בית המשפט העליון בע"פ 6065/06 מדינת ישראל נ' חטואל, פסקה (4.9.2006):

"אנו ערים לכך שמדובר בחשיש הנחשב לסם קל אלא שהמציאות, כמו מחקרים בתחום, מצביעים על כך שמדובר בשימוש ממכר כשלעצמו אשר מוליך לשימוש בסם קשה יותר, כתוצאה כמעט בלתי נמנעת."

17. בשים לב לכל האמור, מצאתי שמידת הפגיעה בערך המוגן הינה בינונית, זאת בהתחשב בכמות הסם אותה ייבא הנאשם מחו"ל, ממנה ניתן היה להפיק כמות גדולה של מנות סם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

18. לדברי הנאשם הוא ביקש לייבא את הסמים מצרפת מתוך מניע כלכלי ולהשיג כסף לצריכת סמים עבורו. הנאשם טס במיוחד לצרפת לצורך ביצוע העבירה, שם קיבל את הסחורה במטרה למכור אותה בארץ. כפי שעולה מכתב האיטום, הנאשם הסליק את הסמים בחבילות עוגיות על מנת להקשות על גורמי אכיפת החוק למצאם. מאחר שמדובר בנאשם המשתמש בסמים מגיל 15, הרי שהוא מצוי בעולם הסמים ומבין היטב את משמעות מעשיו, ובכלל זה את משמעות הכמות הגדולה של הסמים אותם הביא עמו לארץ.

למעשיו של הנאשם קדמו תכנון והיערכות, חלקו של הנאשם בהעברת הסם היה חלק מרכזי, כאשר למעשה הוא זה שביצע את העברת הסם בפועל, במטרה להרוויח כסף. הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירה הינו נזק גדול ביותר, בשים לב לכמות הסם הגדולה שהייתה אמורה להיכנס לישראל. למרבה המזל, לא הגיעו הסמים ליעדם, זאת תודות לערנותם של אנשי אכיפת החוק. במובן זה לא נגרם כל נזק בפועל, אולם הדבר היה תלוי אך ורק בגורמים חיצוניים ולא בנאשם.

מדיניות הענישה הנוהגת

19. כתמיכה לעמדתו הפנה ב"כ הנאשם לשני פסקי דין, אותם אסקור כעת בקצרה:

א. בת"פ (ראשל"צ) 68051-09-16 מדינת ישראל נ' סרוסי ואח' (17.7.2017) הודה הנאשם במסגרת הסדר דיוני בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא בצוותא חדא של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-2 ק"ג מצרפת לישראל. בגזר הדין נקבע מתחם עונשי שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל, כאשר עונשו של הנאשם הועמד על 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. עם זאת השיקול המרכזי שעמד בבסיס גזר הדין היה נסיבות חייו הקשות ביותר, העובדה שהתפתה לבצע את העבירה בשליחות הנאשמים האחרים תמורת כסף, ובכך לסייע לאמו שנאלצה לקבץ נדבות עקב מצבה הנפשי ונסיבות חייה הקשות. שיקולים נוספים שנלקחו בחשבון היו הודאתו של הנאשם, לקיחת האחריות, וגילו (18.5 בעת ביצוע העבירות).

כפי שניתן לראות, במקרה שלפנינו מדובר אמנם בכות סם קטנה יותר, אולם עדין מדובר בכמות נכבדה של סם בו בוצעה עבירה לצורך התעשרות בלבד.

ב. בת"פ (ראשל"צ) 45019-04-18 מדינת ישראל נ' קריאף (22.11.2018), שהוגש מטעם ההגנה, הורשע הנאשם בייבוא כ-3 ק"ג סם מסוכן מסוג חשיש ונגזר עליו עונש של 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

20. פסקי דין נוספים מהם ניתן ללמוד על רמת הענישה הנוהגת במקרים חמורים יותר וחמורים פחות:

א. ברע"פ 1830/16 רקיבי נ' מדינת ישראל (11.4.2016), אושר עונש של 8 חודשי מאסר וענישה נלווית שהושתו על נאשם שהודה במסגרת הסדר דיוני בהחזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-2.3 ק"ג. העונש נקבע חרף המלצת שירות המבחן להסתפק בעונש של מאסר מותנה וקנס

כספי וחרף העדרו של עבר פלילי, כפי שעולה מת"פ (נתניה) 31236-09-14 מדינת ישראל נ' רקיבי (24.12.2015). בגזר הדין אף נקבע מתחם עונשי שנע בין 6 לבין 15 חודשי מאסר בפועל. מתחם עונשי זה לא שונה על ידי ערכאות הערעור [עפ"ג (מרכז-לוד) 10238-01-16 רקיבי נ' מדינת ישראל (28.2.2016)].

ב. ברע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.2015), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של מעט יותר מ-400 גרם ועבירה של החזקת סכין. בכל הנוגע לעבירת הסמים, נקבע בערכאה הדיונית [ת"פ (ראשל"צ) 25029-06-11 מדינת ישראל נ' ג'אנח (26.5.2014)] מתחם עונשי של 7-18 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה לא שונה על ידי ערכאות הערעור [עפ"ג (מרכז-לוד) 31082-06-14 ג'אנח נ' מדינת ישראל (23.12.2014)].

ג. ברע"פ 1271/13 סויסה נ' מדינת ישראל (7.3.2013) (להלן: עניין סרוסי), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שמצא להחמיר בעונשו של נאשם שהודה בכך שמכר לשוטר סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-100 גרם, ובהזדמנות אחרת 20 גרם. בית המשפט המחוזי העמיד את עונשו של הנאשם על 8 חודשי מאסר ובסה"כ 10 חודשי מאסר לאחר הפעלת מאסר מותנה [עפ"ג (ת"א-יפו) 22938-07-12 סויסה נ' מדינת ישראל (28.1.2013)]. העונש אושר על ידי בית המשפט העליון חרף תסקיר מורכב, בסיומו המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר.

ד. בעפ"ג (מרכז-לוד) 49476-11-18 זמור נ' מדינת ישראל (15.5.2019) קיבל בית המשפט המחוזי באופן חלקי את ערעורו של הנאשם בת"פ (ראשל"צ) 63696-02-18 מדינת ישראל נ' זמור (10.10.2018), בו הורשע על יסוד הודאתו בייבוא כ-2 ק"ג סם מסוכן מסוג חשיש מצרפת לארץ, והעמיד את עונשו על 9 חודשי מאסר, תחת 11 חודשים שנגזרו עליו על ידי בית משפט זה.

ה. בת"פ (ראשל"צ) 23524-02-15 מדינת ישראל נ' שרייר (16.11.2015) אושר הסדר טיעון במסגרתו הורשע הנאשם, נעדר עבר פלילי, בביצוע עבירה של יבוא מקייב של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-7 ק"ג ונגזר עליו, בהסכמה, עונש של 18 חודשי מאסר וענישה נלווית.

ו. בת"פ (ראשל"צ) 53897-07-14 מדינת ישראל נ' אביטבול (19.7.2015), הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בייבוא מצרפת של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-3.37 ק"ג. על הנאשם, אזרח זר נעדר עבר פלילי, הוטל עונש מאסר של 12 חודשים וענישה נלווית.

ז. בת"פ (ראשל"צ) 19218-01-16 מדינת ישראל נ' גוזי (22.5.2016), אושר הסדר טיעון בין הצדדים שכלל הודאת הנאשם בייבוא מצרפת של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-1,891 גרם, ועונש של 11 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי. במסגרת החלטה זו אושר מתחם עונשי שנע בין 6 חודשי מאסר (שלא לריצוי בדרך של עבודות שירות) ל-24 חודשי מאסר.

ח. גזרי הדין שנתנו לשני שותפיו של הנאשם בעניין סרוסי [שאחד מהם נדון יחד עמו והשני במסגרת

ת"פ 68062-09-16 סעדה נ' מדינת ישראל (15.11.2016) - לא פורסם], שניהם צעירים בני 18.5 ו-19 בלבד ביום ביצוע העבירות. על שני הנאשמים הוטל עונש מאסר מוסכם של 10 חודשים, בגין אותו מעשה ואותה כמות של סם (ייבוא של כ-2 ק"ג חשיש), כאשר אחד מהם ריצה בסופו של יום עונש מאסר של 15 חודשים לאחר שהופעל נגדו מאסר מותנה.

ט. בת"פ (ראשל"צ) 62962-05-16 מדינת ישראל נ' אמסלם (30.1.2017) אושר הסדר טיעון במסגרתו הודתה הנאשמת בייבוא מצרפת של כ-1 ק"ג סם מסוכן מסוג חשיש, והוטל עליה עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. כמות הסם במקרה שלפנינו הינה מחצית מכמות הסם שנדונה במקרה של אמסלם, אולם נסיבות ביצוע העבירה חמורות יותר.

י. בגזר הדין שהוטל על בן זוגה של הנאשמת אמסלם [ת"פ (ראשל"צ) 62941-05-16 מדינת ישראל נ' אמויאל (15.6.2017)] הורשע הנאשם בייבוא אותה הכמות של חשיש ונגזר עליו עונש של 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, זאת לאחר שנמצא שחלקו משמעותי מזה של אמסלם, אולם עדיין פחות מחלקו של שותף אחר שהינו קטין. הנאשם נעדר עבר פלילי. גזר הדין אושר על ידי בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מרכז-לוד) 30259-07-17 אמויאל נ' מדינת ישראל (25.2.2018). בית המשפט המחוזי אף אישר את מתחם הענישה שנקבע בערכאה הדיונית, של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

21. נוכח כל האמור, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות של ייבוא סם מסוכן מסוג חשיש, בכמות של 500-גרם (5 פלטות), נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. במקרים חריגים וכאשר מדובר בכמויות קטנות ניתן להסתפק במאסר בעבודות שירות כרף תחתון של המתחם.

22. בענייננו, הצדדים כאמור אינם חלוקים באשר למתחם הענישה ולכך שעונשו של הנאשם צריך להיות מאסר בעבודות שירות, אולם בעוד שב"כ המאשימה עתר לגזור עליו את התקופה המקסימלית, דהיינו 9 חודשים, הרי שב"כ הנאשם ביקש להסתפק בתקופה מתונה יותר של 4 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

23. הנאשם הינו אדם צעיר, נעדר עבר פלילי, שהודה במיוחס לו, קיבל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. לצד זאת, כבר נקבע לא אחת שהודאת נאשם איננה חזות הכל, ויש ליתן את המשקל המתאים גם לשיקולים של טובת הציבור בנסיבות העניין.

24. הנאשם כיום כבן 21, עלה לארץ עם משפחתו בגיל 9, כאשר נראה כי תהליך קליטתו והשתלבותו בארץ היה תקין. בכיתה ט' שולב הנאשם בפנימייה, על רקע רצונו ללמוד במסגרת משותפת עם חבריו, ולאחר כשנה הועבר לפנימייה אחרת, על רקע שימוש בסמים. עם שחרורו ממעצרו בתיק הנוכחי, החל הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, השתלב ביחידה להתמכרויות ב"בית חוסן" וכן לקח חלק בטיפול קבוצתי ופרטני. עיון בתסקירי שירות המבחן מלמד כי תחילת ההליך הטיפולי לא הייתה פשוטה עבור הנאשם. הנאשם התקשה ליתן אמון בגורמים ממסדיים ובהמשך

אף התקשה לקבל סמכות ואת חוקי המסגרת הטיפולית בה שולב ב"בית חוסן". חרף הקשיים שעמדו בפניו, התמיד הנאשם להגיע למפגשים הפרטניים והקבוצתיים ב"בית חוסן" ושמר על ניקיון מסמים לאורך כל התקופה, מלבד הפסקה קצרה בהליך הטיפול.

עוד עולה שהנאשם הצליח להכיר בחומרת מעשיו ובהשלכותיהם, באחריות לבחירותיו הבעייתיות בעבר. הנאשם שיתף פעולה במסגרת הטיפולית ואף תפקודו התעסוקתי נמצא יציב ותקין.

25. הנה כי כן ניתן לקבוע שהנאשם עבר ועודנו עובר שיקום משמעותי. מנגד, העובדה שהנאשם משתמש בסמים מגיל צעיר והעובדה שהעבירה בוצעה על רקע רצונו להשיג מימון לקניית סמים נוספים, מצביעים על עומק התמכרותו.

חריגה מהמתחם לקולא או החמרה בתוך המתחם

26. בענייננו, לא מצאתי כי קיימים שיקולים לחומרה או לקולא לסטייה מהמתחם. לפיכך, ההתחשבות בכברת הדרך השיקומית אותה עבר הנאשם, בניקיונו מסמים מרגע שחרורו ממעצר ועד היום, בהודאתו, בהבעת החרטה ובנטילת האחריות, תעשה בגדרי המתחם העונשי שנקבע.

מנגד, האינטרס הציבורי אינו מתמצה אך בטובתו של הנאשם ובסיכויי שיקומו, ועל גזר הדין לתת מענה הולם למה שהפך בשנים האחרונות לתופעה מדאיגה של ייבוא סם מסוכן מסוג חשיש דרך נמל התעופה בן גוריון מארצות מעבר לים, בפרט מצרפת. בהיבט זה, ענישה מקלה עלולה להעביר מסר מוטעה לחבריהם של אותם נאשמים, השוקלים לבצע מעשים דומים בעתיד, לפיו מדינת ישראל מתייחסת בסלחנות למעשים מעין אלו.

סוף דבר

27. נוכח כל האמור, אני סבור שיש למקם את עניינו של הנאשם ברף הבינוני - נמוך של המתחם, ולהסתפק בעונש מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות, כפי עתירת הצדדים. אשר למשכם של עבודות השירות, מצאתי שעתירת הנאשם להסתפק בפרק זמן קצר, אינה עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי הרחב.

לא מצאתי להימנע מהטלת עונש של שלילת רישיון נהיגה, בהתאם לסעיף 37 לפקודה, ואולם מצאתי להיעתר לבקשת הסניגור ולהסתפק בתקופה קצרה.

28. לאחר שנתתי דעתי לכל השיקולים דלעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 7 חודשים.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה ביום 27.6.19, בעמותה לרכיבה וכלבנות טיפולית, בדרך הלורד תל מונד.

הנאשם מוזהר כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות, יכולה להביא להפקעתן המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות שירות ביום 14.8.2019 בשעה 08:00, לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה במפקחת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות רמלה.

ב. מאסר למשך 10 חודשים, אותם לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 4 חודשים, אותם לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 5,000 ש"ח או שלושה חודשי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מהפיקדון שהפקיד הנאשם בתיק מ"ת 27310-12-17 וכן מהפיקדון שהפקיד האב שאישר במהלך הקראת גזר הדין להעביר את הכסף שהפקיד לצורך תשלום הקנס, כל זאת כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול. יתרת הקנס תשולם עד ליום 18.8.2019. ככל שקיימת מניעה חוקית ישולם הקנס ב-10 תשלומים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 1.9.2019 והיתרה עד ה-1 לכל חודש שאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ה. התחייבות בסך 10,000 ש"ח להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מהיום מביצוע עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע. ההתחייבות תיחתם בתוך 7 ימים. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ו. פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 4 חודשים מהיום. רשמתי לפני את הצהרת הנאשם לפיה אין ברשותו רישיון נהיגה.

ז. פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים על תנאי, והתנאי שהוא שהנאשם לא יעבור על עבירה מסוג פשע או עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

29. ניתן בזאת צו כללי למוצגים. הסמים יושמדו.

30. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

31. כל הפקדה שהופקדה במסגרת תיק זה או במסגרת תיקי המעצר, תושב לנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, מיד לאחר שיחל לרצות את עונש עבודות השירות, כפוף להערות לעיל בעניין קיזוז הקנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי-מרכז לוד בתוך 45 ימים מהיום.

עמוד 10

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ט, 18 יולי 2019, בהעדר הצדדים.